

Rezumatul Avizului Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind propunerea Comisiei de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83, în ceea ce privește depozitarea arhivelor istorice ale instituțiilor la Institutul Universitar European din Florența

(Textul integral al prezentului aviz este disponibil în limbile engleză, franceză și germană pe site-ul AEPD <http://www.edps.europa.eu>)

(2013/C 28/05)

1. Introducere

1.1. Consultarea AEPD

1. La 16 august 2012, Comisia a adoptat propunerea Comisiei de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 în ceea ce privește depozitarea arhivelor istorice ale instituțiilor la Institutul Universitar European din Florența („propunerea”) ⁽¹⁾. Propunerea a fost trimisă Autorității Europene pentru Protecția Datelor spre consultare în aceeași zi.

2. Înainte de adoptarea propunerii, AEPD a avut posibilitatea de a formula observații informale. Multe dintre aceste observații au fost luate în considerare în cadrul propunerii. Ca urmare, garanțiile privind protecția datelor din cadrul propunerii au fost consolidate. AEPD salută faptul că a fost consultată de către Comisie și în mod oficial, după adoptarea propunerii și faptul că prezentul aviz este menționat în preambulul propunerii.

1.2. Obiectivele și contextul propunerii

3. Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice ⁽²⁾ („Regulamentul privind arhivele”) solicită instituțiilor și organismelor UE să constituie arhive istorice și să ofere publicului accesul la ele după scurgerea unei perioade de 30 de ani. Regulamentul privind arhivele permite fiecărei instituții să își depoziteze arhivele în locul pe care îl consideră cel mai adecvat.

4. Obiectivul propunerii este acela de a modifica Regulamentul privind arhivele și de a stabili obligativitatea depozitării arhivelor pe suport tipărit la Institutul Universitar European din Florența („IUE”) pentru toate instituțiile și organismele UE (exceptând Curtea de Justiție și Banca Centrală Europeană). În fapt, Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European își depozitează deja arhivele pe suport tipărit la IUE pe baza unor acorduri contractuale. Astfel, întocmai cum se explică în expunerea de motive, propunerea nu modifică *status quo-ul*, ci mai degrabă, vizează confirmarea rolului IUE în ceea ce privește gestionarea arhivelor istorice ale instituțiilor. Ea va institui un temei juridic și financiar solid pentru parteneriatul dintre UE și IUE”.

5. De asemenea, propunerea nu va modifica normele și procedurile în vigoare prin care instituțiile și organismele UE își deschid arhivele istorice către public după scurgerea unei perioade de 30 de ani. În plus, propunerea nu va modifica dreptul de proprietate asupra arhivelor istorice, care vor continua să aparțină instituțiilor/organismelor care beneficiază de serviciile de depozitare. Pe scurt, propunerea conține modificări limitate și specifice la Regulamentul privind arhivele și nu se constituie drept o propunere de modernizare și revizuire cuprinzătoare.

1.3. Relevanța în ceea ce privește protecția datelor; obiectivele avizului AEPD

6. Pentru a-și îndeplini sarcinile, instituțiile și organismele europene prelucrează volume mari de date, inclusiv date cu caracter personal. Unele dintre datele cu caracter personal prelucrate pot fi relevante în mod special din punctul de vedere al protecției datelor ⁽³⁾ și/sau este posibil să fi fost transmise instituțiilor și organismelor vizate în mod confidențial, fără a se aștepta ca acestea să fie făcute publice la un moment dat: de exemplu, datele cu caracter personal din fișele medicale sau personale ale membrilor personalului sau datele cu caracter personal prelucrate în legătură cu procedurile disciplinare și cele privind hărțuirea, auditurile interne, diferitele tipuri de plângeri sau petiții și investigații în materie de schimburi comerciale, concurență, antifraudă sau altele.

⁽¹⁾ COM(2012) 456 final.

⁽²⁾ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului (JO L 43, 15.2.1983, p. 1).

⁽³⁾ Precum „categoriile speciale de date” în înțelesul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

7. Unele dintre aceste date cu caracter personal, inclusiv unele dintre acele date care implică *prima facie* cele mai mari riscuri pentru persoanele vizate, sunt distruse după o anumită perioadă de timp, după ce nu mai sunt utilizate în scopurile inițiale pentru care au fost colectate (sau pentru alte scopuri „administrative” compatibile).

8. Totuși, o parte semnificativă din documentele deținute de către instituțiile și organismele europene, inclusiv posibilele date cu caracter personal conținute în acestea, nu vor fi distruse, ci vor fi în cele din urmă, transferate în arhivele istorice ale Uniunii Europene și vor fi făcute publice în scopuri istorice, statistice și științifice ⁽¹⁾.

9. Este important ca instituțiile și organismele europene să dispună de politici clare cu privire la ce date cu caracter personal ar trebui sau nu ar trebui să fie transferate în arhivele istorice și la modul în care trebuie protejate datele respective cu caracter personal, care vor fi păstrate și făcute publice prin intermediul arhivelor istorice. Aceste politici trebuie să asigure protecția confidențialității și a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice vizate și să stabilească un echilibru între protecția acestor drepturi fundamentale și dreptul de acces la documente și interesele legitime în cercetarea istorică.

10. Pentru moment, deși numeroase instituții și organisme europene dispun de politici privind gestionarea documentelor, păstrarea datelor și arhivarea [a se vedea, de exemplu, Lista Comună de Conservare („LCC”), un document administrativ intern elaborat de Comisie ⁽²⁾], acestea furnizează doar recomandări limitate cu privire la protecția datelor. LCC și documentele similare trebuie să fie dezvoltate și completate de recomandări mai specifice sau mai nuanțate cu privire la protecția datelor.

11. De asemenea, trebuie reținut faptul că politicile existente sunt formulate în cadrul documentelor interne și nu în cadrul unui act legislativ adoptat de Consiliu și Parlament. Într-adevăr, în afară de o scurtă referire în articolul 2 alineatul (1) la documentele „reglementate de excepția privind viața privată și integritatea persoanei, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽³⁾”, textul actual al Regulamentului privind arhivele nu specifică datele cu caracter personal care pot fi transferate în arhivele istorice și astfel, făcute publice în cele din urmă.

12. La rândul său, articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, la care se face referire, trebuie să fie interpretat în conformitate cu legislația în vigoare privind protecția datelor, inclusiv Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Pentru a decide care sunt datele cu caracter personal care pot fi incluse în arhivele istorice, este necesară efectuarea unei analize complexe de la caz la caz.

13. Atât Directiva 95/46/CE ⁽⁴⁾, și Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 sunt la momentul actual în curs de revizuire, iar revizuirea Regulamentului (CE) nr. 45/2001 urmează, de asemenea, să fie efectuată în curând. Deși se speră că aceste schimbări legislative vor contribui la claritate, din cauza naturii lor generale, este puțin probabil ca acestea să furnizeze recomandări suficiente de specifice instituțiilor și organismelor europene cu privire la practicile de arhivare. În ceea ce privește Regulamentul privind arhivele, Comisia a propus doar modificări limitate, fără a afecta dispozițiile articolului 2 alineatul (1) și alte dispoziții de fond.

14. În cadrul prezentului aviz, AEPD va propune unele modificări concrete, care pot fi incluse în revizuirea actuală, mai limitată, a Regulamentului privind arhivele. În plus, acesta va evidenția nevoia adoptării de măsuri specifice, inclusiv norme corespunzătoare de punere în aplicare, pentru a asigura faptul că problemele legate de protecția datelor sunt abordate în mod eficace în contextul evidenței legitime a documentelor în scopuri istorice.

⁽¹⁾ Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul privind arhivele furnizează o definiție atât a „arhivelor”, cât și a „arhivelor istorice” (ale instituțiilor și organismelor UE). Arhivele sunt definite drept „ansamblul de documente de orice natură, indiferent de forma și suportul lor material, care au fost elaborate și primite de către una dintre instituții, de către unul dintre reprezentanții sau agenții acesteia aflați în exercițiul funcțiunii și care privesc activitățile (UE)”. În schimb, arhivele istorice sunt definite drept „partea arhivelor (instituțiilor) care a fost selectată [...] în vederea păstrării permanente [...] „nu mai târziu de cincisprezece ani de la elaborarea acestora”, făcând apoi obiectul unei sortări, având ca scop separarea celor care trebuie păstrate de cele care nu prezintă niciun interes administrativ sau istoric”.

⁽²⁾ SEC(2007) 970, adoptată la 4 iulie 2007, în curs de revizuire. De asemenea, consultați Observațiile AEPD din 7 mai 2007 cu privire la LCC preliminară din 2007 la http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Adminmeasures/2007/07-05-07_commentaires_liste_conservation_EN.pdf

⁽³⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽⁴⁾ Consultați propunerea Comisiei de regulament privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date [COM(2012) 11 final]. De asemenea, consultați Avizul AEPD din 7 martie 2012 referitor la pachetul de reformă privind protecția datelor, disponibil la http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/Consultation/Reform_package;jsessionid=46ACCFDB9005EB950DF9C7D58BDE5377

15. Pentru a asigura un context, secțiunea 2 va discuta pe scurt despre anumite aspecte generale privind protecția datelor și tendințele actuale legate de deschiderea și digitalizarea arhivelor istorice ale UE, anonimizare și deanonimizare, precum și inițiativele Comisiei cu privire la datele deschise.

10. Concluzii

65. AEPD salută faptul că propunerea abordează preocupările privind protecția datelor legate în special de:

- dispozițiile privind legislația aplicabilă;
- stabilirea autorității de supraveghere;
- specificarea rolului IUE, în calitate de operator de date; și
- necesitatea de a adopta norme de punere în aplicare pentru a aborda aspecte cu privire la protecția datelor la un nivel practic.

66. Pentru a aborda problemele rămase cu privire la protecția datelor, AEPD recomandă ca modificarea propusă la Regulamentul privind arhivele:

- să specifice obiectivele principale și conținutul minim al normelor de punere în aplicare, precum și procedura pentru adoptarea acestora, inclusiv o structură de guvernanță pentru a asigura o abordare armonizată și coordonată, un interval clar pentru adoptare și consultarea AEPD;
- să clarifice normele în vigoare cu privire la securitatea datelor cu caracter personal păstrate în arhive istorice;
- să ofere protecție cu privire la arhivele private deținute de IUE; și
- să furnizeze cel puțin anumite clarificări minime cu privire la excepția în legătură cu viața privată de la articolul 2 din Regulamentul privind arhivele.

Adoptat la Bruxelles, 10 octombrie 2012.

Peter HUSTINX
Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor
